

bejdsfunktion, får de så også altid det samme i løn, eller er det også et problem?

Der er måske i virkeligheden en række uforklarlige faktorer – ikke nødvendigvis er på grund af køn, men på grund af så mange andre forhold, der spiller ind. Men er det på grund af køn, er det selvfølgelig urimeligt.

Egentlig er jeg rimelig fortrøstningsfuld.

Jeg skal lige spørge formanden: Jeg har ikke noget ur kørende, men jeg snakker bare videre?

Formanden:

Det har formanden.

Eva Kjer Hansen (V):

Godt, så får jeg en advarsel.

Jeg er egentlig rimelig fortrøstningsfuld med hensyn til fremtiden. For de nye generationer har ikke samme kønsopdelte opfattelse som tidligere. Og såvel kvinder som mænd er jo blevet meget mere bevidste om deres prioriteringer, ikke kun i forhold til arbejdsmarked og karriere, men også i forhold til familieliv.

Jeg må sige, at i forhold til debatten i dag bliver vi nødt til på helt anderledes grundig vis at diskutere: Hvad er det, der ligger i de forslag, der er på vej?

Jeg vil gerne være med til at skabe mere åbenhed og mere gennemsigtighed, så vi netop kan undgå forskelle i løn på grund af køn. Men spørgsmålet er, hvordan vi gør det.

Fru Margot Torp har opgivet arbejdsmarkedets parter og mener, at vi nu er nødt til at gå i gang med lovgivning på området. Spørgsmålet er: Kan en ny lovgivning nu også løse problemet?

Da Folketinget den 2. december 1975 behandlede forslaget til lov om ligeløn til mænd og kvinder, sagde Venstres ordfører bl.a.: »Jeg vil til slut understrege, at problemet om ligestilling med hensyn til mulighederne for kønnene ingentunde er løst ved dette lovforslag. Lige muligheder kræver, at kvinderne dygtiggør sig og engagerer sig, og det kræver utvivlsomt også, at der stadig væk sker en mentalitetsændring hos forskellige former for arbejdsgivere.«

Det synes jeg er en rammende formulering, som jo i virkeligheden også gælder den dag i dag, for ligeløn skal først og fremmest klares på arbejdsmarkedet. At sikre ligeløn er jo nok så meget et spørgsmål om at føre en ordentlig personalepolitik.

Måden at undgå forskelsbehandling på er først og fremmest, at der på arbejdspladsen er et

klart defineret værdigrundlag, som bl.a. omfatter, at der skal være lige muligheder uanset køn og uanset baggrund, at der skal være plads til fleksibilitet og god sammenhæng mellem arbejdsliv og privatliv, at der skal være lige muligheder for spændende og udviklende opgaver og lige muligheder for kurser og efteruddannelse, at ledelsen fastlægger nogle principper for løn og lige muligheder og sætter nogle klare kriterier for løndannelsen, sådan at både ledelse og medarbejdere kender vilkårene for, hvorfor lønnen er blevet, som den er.

Jeg har som nævnt en række spørgsmål til nogle af de forslag, der har været fremme i dag: Hvordan sikrer man, at statistikken forbliver anonym? Jeg hørte fru Margot Torp sige, at bare man er over fem medarbejdere på hver virksomhed, skulle det være sikret. Det sætter jeg et stort spørgsmålstejn ved, for det kommer jo fuldstændig an på, hvad det er for nogle funktioner, vi taler om. Det interessante er jo i virkelighed ikke en kønsopdelt statistik, men en ordentlig statistik i forhold til funktionerne, for som jeg ser situationen, gælder det vel om, at det, man skal have, er lige løn for samme arbejde, for samme funktion.

Det er vigtigt for os, at vi på ingen måde kommer til at sætte individets rettigheder over styr. Det må til enhver tid være den enkelte lønmodtager, der afgør, hvad det er, man vil give oplysninger om, ligesom oplysninger ikke må kunne bruges mod hinanden.

Så vi går fra Venstres side positivt ind i en debat, og som nævnt er vi rimelig optimistiske, for generationen af veluddannede, selvbevidste kvinder skal også nok vide at vælge sin arbejdsplads.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg har tidligere på dagen været noget forundret over Venstres ordfører og for så vidt også den konservative ordfører. Man snakkede om et lovforslag, som kommer senere, og som vi får lejlighed til at behandle indgående, og man var ikke optaget af denne her debat, vi nu står i, og hvor vi selvfølgelig skal forholde os til nogle spørgsmål og vedtagelser.

Jeg blev da lidt mere opmuntret af at høre fru Eva Kjer Hansen sige her, at Venstre altså går ind for åbenhed og gennemsigtighed, og at man også lægger meget vægt på, at alle skal kende vilkårene på en arbejdsplads, så man altså får nogle reelle forhandlinger, og at det er vigtigt at